

SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

*„Nelekejte se! Hledáte Ježíše Nazaretského, ukřižovaného?
Byl vzkříšen, není tady.“*

*

4. dubna 2021

SOUŘADNICE TEXTŮ

1. čtení:	Gn 1,1-2,2
Mezizpěv:	Žl 104,1-2a.5-6.10+12.13-14b.24+35c
2. čtení:	Gn 22,1-18
Mezizpěv:	Žl 16,5+8.9-10.11
3. čtení:	Ex 14,15-15,1
Mezizpěv:	Ex 15,1-2.3-4.5-6.17-18
4. čtení:	Ez 36,16-17a.18-28
Mezizpěv:	Žl 42,3.5bcd; 43,3.4
Epištola:	Řím 6,3-11
Mezizpěv:	Žl 118,1-2.16ab+17.22-23
Evangelium:	Mk 16,1-7

1 ÚVOD

Milí bratři a sestry, právě v této chvíli můžeme společně prožívat jeden z nejradostnějších okamžiků celého liturgického roku, celých dějin lidstva i života každého z nás – „*Christus resurrexit! Resurrexit vere!*“ – „*Kristus vstal z mrtvých! Opravdu vstal z mrtvých!*“

Právě tato zpráva, která se později stala radostným velikonočním pozdravem, především v tradici východní církve, je obsažena v posledních kapitolách Matoušova, Markova i Lukášova evangelia a popisem události i v předposlení kapitole evangelia Janova.¹ V určitém ohledu by se mohlo zdát, že je vše u konce. U radostného konce, kdy

* Petr Kozel, jáhen pkozel@doo.cz

¹ Srov. Mt 28, 6; Mk 16, 6; Lk 24, 6; J 20.

si konečně můžeme po úzkostech v Getsemanské zahradě a po smrtelné agónii na Golgotě v klidu oddychnout. Ano i ne.

Kristovo zmrtvýchvstání je bezpochyby radikální radostnou skutečností, avšak tento radostný konec je koncem pouze relativním, neboť se pro nás má stát novým začátkem, jak společně odhalíme v dnešním evangeliu.

Obrázek 1: *Zmrtvýchvstání Krista*, Mistr Třeboňského oltáře (14. stol)

2 KDO NÁM ODVALÍ KÁMEN?

Úryvek, který jsme před chvílí slyšeli je z poslední 16. kapitoly Markova evangelia a zatímco předchozí kapitola je až po okraj naplněna dramatem a bolestí Ježíšovy smrti, nyní se náhle ocitáme uprostřed relativně poklidného rozhovoru žen, jejichž hlavním tématem je starost nad tím, jak se dostanou dovnitř hrobky, aby pomazaly Ježíšovo mrtvé tělo. Tyto svaté ženy, jak uvádí Markovo evangelium, Ježíše následovaly a sloužily mu, když pobýval v Galileji.² Jistě též naslouchaly jeho učení a v předvečer soboty byly dokonce přítomny Ježíšovu utpení na Golgotě. Avšak přes všechno, čeho byly dříve svědky, dnes neočekávají v hrobu více než mrtvé Ježíšovo tělo. Jakoby se už nepamatovaly na nic, co od Pána slyšely a co s ním prožily. Teprve setkání se skutečností vzkříšení má otevřít jejich oči, mysl i srdce.

² Srov. Mk 15, 40-41.

Všechny tři ženy téměř hmatatelně zakoušejí nastalou změnu, vždyť před jejich očima zeje prázdné místo, na které v pátek viděly pokládat Ježíšovo umučené tělo³. Oči nyní dávají za pravdu uším, ve kterých zaznívá: „*Byl vzkříšen, není tady.*“

Všimněme si dále, že pozornost žen, které mají učedníkům zvěstovat tuto radostnou událost, je nasměrována ke Galileji. Vždyť právě Galilea byla místem, kde započalo Ježíšovo kázání, kde se poprvé setkal se svými učedníky. Marie Magdalská, Salome i Marie, matka Jakubova, jsou pozvány na samotný počátek svého setkání s Ježíšem, aby nyní ve světle vzkříšení mohly konečně pochopit vše, čemu doposud v Ježíšově životě nerozuměly a v důsledku toho změnit svůj život. Radostný konec tedy není definitivním koncem, ale stává se novým začátkem.

3 KRISTUS, ALFA I OMEGA

Dnešní slavnost není pouhou připomínkou historické události, ale zároveň „přítomnou“ skutečností. Ježíš Kristus, který je alfou i omegou, je pravým Bohem, který „je“ – od počátku, dnes i navěky. Právě v něm se všechny tyto okamžiky mohou stát jedním. Vždyť jsou pouze „*jedny Vánoce a jedny Velikonoce*“, které každoročně znovu prožíváme. Tyto liturgické mezníky leží na pomyslné spirále našeho duchovního života, která se soustředí v Krista. Přestože tedy každoročně prožíváme stejné Velikonoce, pokaždé je přesto zakoušíme jinak a můžeme být Kristu stále blíže.

V tomto kontextu se dnes můžeme reálně připojit k ženám z evangelia a kráčet tak s nimi k Božímu hrobu. Pojd'me se tedy společně vydat na tuto cestu a zaměřme pozornost sami na sebe. Také my jsme již s Kristem mnohé prožili. Také my jsme mohli zakusit jeho lásku. Také my jsme naslouchali jeho učení. Co tedy v Božím hrobě očekáváme my? Věříme tomu, že Kristus skutečně vstal, nebo jsme zaměstnání především povrchními starostmi, podobně jako obě Marie a Salome?

Již stojíme v blízkosti odvaleného kamene a naše oči hledí do prázdného hrobu. Ať už byla naše odpověď na předchozí otázku jakákoliv – nyní již není o čem pochybovat: „*Byl vzkříšen, není tady.*“

³ Srov. Mk 15, 47

4 SPIRÁLA VEDOUČÍ KE KRISTU

Přijmeme-li dnes do svého života – opět či poprvé – skutečnost, že Kristus vstal z mrtvých, pak už náš život nikdy nemůže být stejný. I my jsme společně s ženami z evangelia a učedníky vybídnutí, abychom se vrátili na místo našeho prvotního setkání s Ježíšem a zakusili jeho láskyplné oslovení – opět a přesto nově. Budeme tak prostřednictvím stále stejných Vánoc a Velikonoc po spirále vystupovat ke Kristu, až se nakonec Vánoce stanou Velikonocemi a Ježíš Kristus se stane „*jediným bodem [našeho] Života*“⁴. AMEN.

REFERENCE

- [1] *Český liturgický překlad*, 2021 [online]. [cit. 2. dubna 2021]
Dostupné z <http://bible.liturgie.cz/>.
- [2] Fausti, S., 2004. *Nad evangeliem podle Marka*. Praha: Paulínky.
ISBN 978-80-86949-39-0.
- [3] Altrichter, M., 2007. *Příručka spirituální teologie*. Olomouc: Centrum Aletti Velehrad-Roma. ISBN 978-80-86715-00-1.

⁴ Srov. [3], str. 35.